

Motion till riksdagen 2005/06:Kr22

av **Luciano Astudillo och Jan Emanuel Johansson**
(s)
med anledning av prop. 2005/06:147

Lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som i motionen anføres om villkoren för kampsportstävlingar i Sverige.

Den nya lagen

I propositionen föreslås en ny lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher. Den föreslagna lagen reglerar all kampsport som tillåter deltagarna att träffa motståndarens huvud med slag, sparkar eller annat våld. En match i sådan kampsport får inte anordnas utan tillstånd. Tillstånd ska lämnas endast om kampsportens tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser är godtagbara för deltagarnas säkerhet. Kampsportsförbund och liknande organisationer kan i sådana fall slippa tillståndskravet efter prövning. En länsstyrelse föreslås få pröva ansökningar om tillstånd och befrielse från tillståndskravet från hela landet. Det föreslås också att brott mot lagen ska bestraffas. Syftet är att behandla alla kampsporter som tillåter våld mot huvudet lika. Den föreslagna lagen, som ska ersätta den nuvarande lagen (1969:612) om förbud mot professionell boxning.

Risk för fördomar

Det är positivt med en reglering som innebär tillståndsplikt för arrangerandet av kampsportsevenemang. Ett tillståndspliktsförfarande skapar trygga förhållanden för kampsportare vid tävling. Däremot kan ordet *förbud* i lagen skapa en risk för att kampsport generellt kan komma att betraktas som suspekt verksamhet.

Fel! Okänt namn på

Det är därför också orimligt att regeringen utmålar ishockey, boxning eller någon annan idrott som utövare av *uppsåtlig misshandel*. *Uppsåtlig misshandel* är olagligt i Sverige och ska alltid anmälas till polis. Inom vissa idrotter tillåts kampmoment. Syftet med dessa tillåtna kampmoment är att skapa förutsättningar för att vinna en tävling eller match. *Uppsåtlig misshandel* har till syfte att tillfoga en individ kroppsskada och är inte förenligt med någon idrotts ideal eller grundidé. *Uppsåtlig misshandel* och kampmoment inom idrott är således två fullständigt olika saker med distinkt olika syften. En förväxling av dessa begrepp är både nervärderande för utövarna och skapar också det en risk för att sporterna generellt kan komma att betraktas som suspekt verksamhet.

Den svenska kampsportsrörelsen inklusive boxningen engagerar mer än hundra tusen utövare. Denna verksamhet bidrar med mycket av värde till samhället. Stora insatser görs i form av bl.a. jämlikhets-, integrations- och ungdomsarbete.

Professionell boxning

Utredningen *Kampsport i fokus*, som leddes av Britt Solberg, hade uppdraget att utreda och analysera en del frågor som hänger samman med professionell boxning och andra kampsporter. Hon har studerat de olika idrotternas regelverk, antal utövare och utveckling. Vidare värderade hon de risker som finns för medicinska skadeverkningar i samband med kampsport. Det som mest uppmärksammats i utredningen var hennes uppdrag att granska lagen om förbud mot professionell boxning och bedöma om den fyller sitt syfte eller om dess inriktning och omfattning bör förändras. Även frågan om det över huvud taget fanns behov av ett fortsatt förbud mot professionell boxning analyserades.

Utredaren Solbergs förslag innebar att professionell boxning bör tillåtas igen i Sverige om arrangörerna kan trygga en för boxarna godtagbar säkerhet. Detta ska ske genom att den professionella boxningen regleras. Arrangörerna måste beviljas tillstånd, ekonomisk kontroll av arrangörerna ska genomföras, täta läkarundersökningar ska genomföras av dem som är aktiva, m.m.

Regeringen skriver: "Enligt regeringens uppfattning bör de säkerhetsbestämmelser som i dag gäller inom amatörboxningen i Sverige alltså vara en viktig utgångspunkt vid bedömningen av vad som kan krävas av en idrottsverksamhet för att den ur säkerhets- och hälsosynpunkt skall kunna tillåtas." Det innebär att regeringen tolkat utredningen på ett mycket snävt och restriktivt sätt vilket i praktiken innebär att proffsboxningen även i fortsättning ska var förbjudet. Detta är olyckligt!

Förbudet av professionell boxning är otidsenligt och fyller ingen funktion. Förbudet infördes den 1 januari 1970. Idag är professionell boxning förbjuden i endast fem länder i världen. Förutom Sverige har Nordkorea, Kuba, Norge och Island ett förbud mot professionell boxning. Intressegemenskapen med dessa länder kan sägas vara begränsad. Sverige är det enda land i EU som har

Fel! Okänt namn på

ett förbud. Men idag har Sverige fler aktiva professionella boxare än när lagen infördes. Vi kan se professionell boxning dagligen i kabel-tv. De svenska boxarna genomför matcher i Danmark, Tyskland och på Åland!

Övrigt om kampsport

Regleringen av kampsporter bör fokusera på att skapa säkra tävlingsförhållanden för de deltagande idrottarna. De tävlingsarrangörer som kan uppvisa regelverk och rutiner som skapar godtagbar säkerhet bör få tillstånd, de tävlingsarrangörer som inte kan uppvisa regelverk och rutiner som skapar godtagbar säkerhet bör inte få tillstånd. Bedömningen av detta bör av rättviseskäl rimligen göras från fall till fall. Det centrala är att skapa säkra tävlingsförhållanden för kampsportare. Kampsporter som t.ex. tillåter brottningsmoment har en klar säkerhetsmässig nackdel av att använda ett huvudskydd eftersom det skulle öka skaderisken. Det är viktigt att tillståndsgivarna är uppmärksamma på detta. En lång idrottskarriär inom kampsport kan medföra ett stort antal träffar mot huvudet och därmed en risk för hjärnskador. Storleken på denna risk varierar dock avsevärt mellan olika kampsporter. Detta främst på grund av att de olika tävlingsmomenten och regelverken inom kampsporterna skiljer sig från varandra i hög grad. Vissa utövare av professionell boxning har visat sig lida av hjärnskador uppkomna genom idrottsutövande. Bakgrunden till dessa hjärnskador är främst att utövaren gått ojämn match samt haft en lång karriär. Detta skulle givetvis ha kunnat förebyggas med en bra reglering, hälsokontroll, m.m.

Självreglering rimliga

Som enda idrott kommer kampsporten att ha ett tillståndsförfarande som fungerar som garant för att utövarna tävlar under trygga förhållanden. Det kan kanske behövas. Men det är märkligt att staten eller annan myndighet ska hantera kampsportens tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser. Alla andra idrotter i Sverige, även de som utgör betydligt större risk för kroppsskador än kampsport, anses kunna hantera detta själva inom ramen för sina respektive organisationer och förbund.

Stockholm den 30 mars 2006

Luciano Astudillo (s)

Jan Emanuel Johansson (s)